

et intégral», i hvilken han gør Propaganda for et nyt Princip for Kvindevalgret.

Dr. Frank foreslaar, at der gives enhver myndig Kvinde, ugift, gift, fraskilt eller Enke een Stemme, medens Mændenes Stemmeret ordnes paa følgende Maade: den ugifte Mand og den gifte Mand uden Børn faar een Stemme, den gifte Mand med indtil 2 Børn faar 2 Stemmer og den gifte Mand med 3 eller flere Børn faar 3 Stemmer. Forfatteren gaar ud fra, at Familiefaderen, der skal underholde Hustru og Børn, har paataget sig tungere Pligter end den ugifte Mand, og at det derfor er rimeligt, at hans sociale Indflydelse bliver større. Ungkarlen, »der repræsenterer den mandlige Egoisme«, skal straffes med, at hans Indflydelse paa Statens Sager forringes. (Man staar uforstaaende overfor den Anskuelse, at Moderen til mange Børn, »der repræsenterer Fremtiden«, som Forf. meget rigtig bemærker, skal stilles i Klasse med Repræsentanten for den mandlige Egoisme).

Forfatteren fremhæver, at hans System, samtidig med at det anerkender Kvindernes Ret til Repræsentation, oprettholder Mandens eller rettere Familiefadrens politiske Overvægt. I en Familie med Børn, hvor Mand og Hustru er af modsat politisk Anskuelse, vil Mandens Mening faa den afgørende Indflydelse, idet han har to Stemmer mod Hustruens ene. Følgende Citat kan maaske interessere: »Mit Forslag anerkender den fuldkomne Berettigelse af en alvorlig Repræsentation for de kvindelige Interesser, men den udelukker samtidig Faren for de kvindelige Stemmers Overvægt, som man har konstateret i Finland og Danmark. Dersom man i Frankrig, Tyskland og Storbritannien indførte det australske Princip, almindelig Valgret for alle Voksne, vilde Kvindernes Stemme-Overvægt over Mændene øjeblikkelig blive Resultatet, eftersom man i alle disse Lande har konstateret, at Kvinderne er i Overalt i Befolkningen«

Mændene vilde desuden være meget lidt tilbøjelige til at underkaste sig et Skorteregimente.«

I den sidste Sætning ligger ganske sikkert »des Pudels Kern«. Hele Dr. Franks Piece er et usminket Udtryk for mandlig Ængstelse for at blive sat fra Styret, hvis Kvinderne faar Stemmeret, i Forbindelse med Overbevisningen om at have udvist et storartet Frisind ved at foreslaa at give

dem en Stemmeret, der ifølge hans eget Opgivelse vilde give f. Eks. Kvinderne i Frankrig ca. 13 Millioner Stemmer og Mændene 23 Millioner. Dette Resultat berettiger Forfatteren til følgende Slutning: »Dette nye Element (Kvindernes Indflydelse) vil, uden at blive reduceret til Magtesløshed, være saaledes holdt tilbage og tøjlet, at det vel kan øve Indflydelse, men hverken herske eller skade. Selv om de vilde forene sig, kunde Kvinderne hverken ryste eller forstyrre Statsordningen, endnu mindre omstyrte eller ødelægge den.«

Yderligere Kommentarer er formentlig overflødige, men har virkelig de belgiske Kvinder givet Forfatteren Anledning til at nære saa megen Mistillid til de kvindelige Vælgere?

L. N.

Kvinderne i de kommunale Raad.

I Københavns Borgerrepræsentations Møde d. 18. Oktbr. deltog to af de kvindelige Medlemmer i Diskussionen om Forslag til Revision af Sundhedsvedtægten, hver med et større Indlæg. Vi gengiver nedenfor de enkelte Punkter, der er af særlig Interesse for Kvinder.

Fru *Salicath* fremhævede Vigtigheden af, at Sundhedsvedtægtens Regler overholdes. Det nytter jo ikke at opstille Paabud og Forbud, hvis der ikke samtidig vaages omhyggeligt over, at de efterkommes. For de store, iøjnefaldende Omraaders Vedkommende er der ikke nogen Vanskelighed: saadan og saadan siger Vedtægten, og uden om den gaar der ingen Vej. Vanskeligere er det paa de mindre, dagligt tilbagevendende Omraader at holde Øje med, at der ikke hersker Sløseri og Sjuskeri med Hensyn til Overholdelsen af Sundhedsvedtægtens Bestemmelser. Hertil udfordres der en Slags Posekigeri, om hun saa maatte sige, som ikke falder saa let for Mænd som for Kvinder, der jo er mere vante til at beskæftige sig med Smaating. Hun vilde derfor foreslaa at ansætte Kvinder til at føre Tilsyn paa nogle af disse Omraader, som hun senere skulde nævne. . . . En Bestemmelse om, at Sundhedspolitiet paa enkelte Omraader skulde supplere sig med Kvinder som tilsynshavende, kunde jo ogsaa tænkes

I § 41 savnede hun en Bestemmelse. Der staar i Sundhedsvedtægten intet om rene Hænder i Bagerier. Det syntes hun burde tages